

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

IX. Quædam Ecclesiæ consentiebant Presbyteros damnatos judicari in
Synodo Romana. Præclara distinctio Caroli.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

ca observationem legum & canonum, eóſ. que inviolabiliter custodire, ut ratum firmumque eſſe faciant quicquid ipſi ſecundum leges & canones ſtatuertint: *Et ſervando qua legaliter & regulariter geſta ſunt, rata eſſe faciamus qua legaliter & regulariter juſſerimus.*

IX. Francorum deſiderio opponebatur conſuetudo aliarum Eccleſiarum, qua Presbyteros damnatos conſentiebant in ſynodo Romana, cui Epifcopi eorum intereſſent, judicari. Excipit Imperator præclare admodum, diſparem eſſe rationem Epifcoporum Romanæ urbi vicinorum, & eorum qui trans Alpes eſſent. Illos quippe à Papa conſecrari, & ad ejuſ ſynodum pertinere, quò ſecundum canones accedere tenentur, ideòque intereſſe poſſe examinandis querelis quas eorum Presbyteri proponunt. At tranſalpinorum aliorumque qui in longinquis regionibus commorantur diverſam eſſe cauſam. Canones & decreta Pontificum nihil aliud ab eis exegiſſe quàm id quod poſſibile fuerit, & quod auctoritati canonicæ pacique eccleſiaſticae conſentaneum foret. Nunquam adactos tranſalpinos Epifcopos ad iter Romanum pro quaſtionibus Presbyterorum. Quanquam fortassis ita uſurpatum quandoque fuerit quoad alios, qui ad ſpecialem Epifcopi Romani Diceceſim pertinebant: *Poteſt fieri ut illi qui in vicinis provinciis ſunt hujus ſanctæ Romanæ Eccleſiæ, quique juxta ſacras regulas ad manus impositionem & ad ſynodos huc convenire ſolent, ipſi pro reclamacione contra Presbyterorum ſuorum ad preſertam examinationem conveniant, ſicut ſacri canones ac leges præcipiunt, ut ad Primatem cujuſque provinciæ qui negotia videntur habere concurrant, vel ad ſynodum qui ſe leſos exiſtunt, quò non ſit difficile teſtes adhibere, invitentur. Tranſalpinis autem, & aliis qui in ſimiliter longinquis regionibus commorantur, apoſtolica ſedes & ſacrorum canonum promulgatores, loquente in eis ſancto Spiritu, qua ſunt unicuique provinciæ poſſibilia, & auctoritati convenientia, atque paci Eccleſiæ congruentia, tenenda & exequenda diſcretiſſimè præfixerunt. Infrà: Legimus etiam, quamvis rariſſimè, præceptum à ſede apoſtolica quaſdam de longinquiſſimis paſſionibus ſpecialis Diceceſos Romani Pontificis, ad cujuſ ſollicitudinem univerſalis Eccleſiæ pertinet, propter contumaces contentiones aliquos invitatos fuiſſe. Sed de tranſalpinis regionibus, quibus decreta privilegia ſervari debent, tale quid pro Presbyterorum & Diaconorum appellatione à ſede apoſtolica præceptum fuiſſe non legimus.*

X. Exceptio illa, nimirum Eccleſiam Gallicanam non pertinere ad ſpecialem Diceceſim Romanam, id eſt, neque ad con-

ſecrationem Epifcopi Romani, nec ad ejuſ ſynodum, tamen ſi ſedem apoſtolicam coleret velut particulare caput Occidentis, & etiam tanquam caput Eccleſiæ univerſæ, exceptio inquam illa prorsus legitima erat. Prudenter itaque Nicolaus primus conatus eſt efficere ut Epifcopi Galliarum ad Concilium Romanum convenirent, ut ea ratione eandem in Gallia & in univerſo Occidente patriarchalis juridiſtionis amplitudinem conſtitueret quam Patriarchæ Orientis poſſidebant in ſua quiſque Diceceſi. Ij autem Metropolitanos omnes evocabant ad ſynodum patriarchalem, juxta canones Conſtantinopolitanos & Chalcedonenſes Iuſtinianique Novellas. Ea itaque de cauſa literas ad Epifcopos Galliarum & Germaniarum ſcripſit, ut eos ad Concilium Romanum anno octingenteſimo ſexageſimo quinto celebrandum evocaret; qua reddita illis fuere cura Regum Caroli Calvi & Ludovici. At Epifcopi, qui Nicolai conſilium intellexerunt, nihil tuo nomine reſponderunt, ſed ſcribi ad eum procurare à Regibus ſuis, qui protectores ſunt Libertatum Eccleſiæ. Igitur Principes ſcripſerunt non potuiſſe Epifcopos accedere ad Concilium ob brevitatem temporis, & ob pericula itinerum, & ob id etiam quòd occupati eſſent pro tuitione regni adverſus piratas. Quibus addunt, nullam eſſe neceſſitatem qua Epifcopos cogat Romam mittere, ut Concilio interſint, *Vt Epifcopos de regnis veſtris Romam mittendi neceſſitas non poſtulet*, ut ait Nicolaus in ſua ad Reges epiſtola, qui ex his verbis colligit nolle Epifcopos mandatis ſuis obedire: *ſed intelligi datur eos monitis noſtris non velle parere.* Nam Reges tanquam rem certam exiſtunt Epifcopos ſuos non pertinere ad corpus Concilij Romani, atque ideo non teneri ad illud accedere toties quoties eos evocari contingit, ſed tantum ſi ea neceſſitas incidat ut Concilium Oecumenicum ſit celebrandum.

Bilem Nicolai commovit hæc reſponſio; qui repræſentat communi conſenſu provideri poſſe neceſſitatibus Eccleſiæ, ſi Epifcopi venirent ex provinciis ad Concilium Romanum. At diverſa ratio prohibebat Reges noſtros & Epifcopos Galliarum ne illuc accederent. Quippe illic lex ipſis impoſita fuiſſet; contendentiſſentque Pontifices, canones in eo Concilio conditos executioni demandandos eſſe citra novum examen, cum eis decernendis acceſſiſſet conſenſus Epifcoporum Gallicanorum. Secus eveniebat quando Concilia habebantur intra Gallias. Cauſæ enim in eis agitabantur ex ſententia & conſenſu Regis & omnium ordinum; & ſi quid

In diſta epiſtola
Hincmari, c. 21.

Cap. 12.